

prima instanță: A. Cerbu
instanța de apel: T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Departamentul trupelor de carabinieri,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Savciuc Daniela împotriva Unității militare 1003 a Departamentului trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Unitatea militară 1003 a Departamentului trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea primei instanțe,

c o n s t a t ă :

La 30 iunie 2015, Savciuc Daniela a depus cerere de chemare în judecată împotriva Unității militare 1003 a Departamentului trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că nu este angajată în câmpul muncii și se află la întreținerea soțului Savciuc Iuri, care este angajat în bază de contract în cadrul Ministerului Afacerilor Interne și deține funcția de ofițer superior psiholog al unității militare 1003 a Departamentului trupelor de carabinieri.

Din căsătorie, la 06 mai 2015 s-a născut fiul Savciuc Daniil.

La 29 mai 2015, avînd în considerație că se află la întreținerea soțului, s-a adresat cu o cerere prealabilă către Unitatea militară 1003 a Departamentului trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani în cuantum ce constituie 30% din baza de calcul stabilită conform art.18 a Legii privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

La 02 iunie 2015 a primit răspunsul nr. 569 prin care i s-a refuzat în satisfacerea cerințelor sale, fiind informată că de indemnizația pentru îngrijirea copilului pot beneficia doar militarii, nu și soțiile aflate la întreținerea acestora.

Pentru a asigura o întreținere minimă copilului a fost nevoită să se adreseze către Casa Teritorială de Asigurări Sociale, care i-a stabilit o indemnizație de creșterea copilului în sumă de 400 lei lunar pînă la atingerea de către copil a vârstei de 1,5 ani - ca persoană neasigurată.

Consideră răspunsul Unității militare 1003 a Departamentului trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne, ca unul ilegal și neîntemeiat.

Conform art. 124 alin. (1) Codul muncii, femeilor salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, li se acordă un concediu de maternitate ce include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice și concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice, plăindu-li-se pentru această perioadă indemnizații în modul prevăzut la art.123 alin.(2).

Conform art.123 alin.(2) Codul muncii prevede că, modul de stabilire, calculare și achitare a indemnizațiilor din bugetul asigurărilor sociale de stat în legătură cu concediul medical este prevăzut de legislația în vigoare.

Art. 18 alin.(1) Legea privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, asiguratul care se află în concediu pentru îngrijirea copilului are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului de la data nașterii și pînă la vârsta lui de 3 ani, iar conform alin.(4) începînd cu anul 2010 cuantumul lunar al indemnizației pentru creșterea copilului constituie 30% din baza de calcul stabilită conform art.7, dar nu mai puțin de 400 lei pentru fiecare copil.

Conform art.14 Legea cu privire la statutul militarilor, concediul de maternitate, inclusiv pentru soția militarului prin contract care se află la întreținerea acestuia, concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani, concediul pentru îngrijirea copilului bolnav în vîrstă de pînă la 10 ani și concediul pentru îngrijirea copilului în vîrstă de pînă la 16 ani care suferă de maladie oncologică sau cu dizabilitate pentru afecțiuni intercurrente se acordă conform dispozițiilor generale; Baza de calcul și cuantumul indemnizațiilor acordate pentru perioada aflării în concediile prevăzute la alin. (7¹) se stabilesc în modul și condițiile prevăzute de Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, similar persoanelor asigurate; Indemnizațiile acordate pentru perioada aflării în concediile prevăzute la alin. (7¹) se plătesc la locul de serviciu al militarului prin contract din bugetul de stat.

Solicită Savciuc Daniela anularea răspunsului Unității militare 1003 a Departamentelor trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne nr. 569 din 02 iunie 2015, obligarea unității militare 1003 a Departamentului trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne de a-i stabili și calcula indemnizația lunară pentru creșterea copilului pînă la vârsta de 3 ani în cuantum ce constituie 30 % din baza de clacul, obligarea Unității militare 1003 de a-i achita lunar diferența indemnizației pentru creșterea copilului minor achitată de Casa Națională de Asigurări Sociale și cea calculată în cuantum de 30%

reieșind din salariul mediu lunar al soțului începînd cu 06 mai 2015 pînă la 06 noiembrie 2016, și respectiv de la 06 noiembrie 2016 pînă la atingerea de către copil a vîrstei de 3 ani.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 30 octombrie 2015 a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale (f.d.47).

Prin Hotărârea Judecătoriei Bălți din 21 decembrie 2015, acțiunea a fost admisă.

S-a recunoscut neîntemeiat răspunsul Unității militare 1003 a Departamentului trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne nr. 569 din 02 iunie 2015.

S-a obligat Unitatea militară 1003 a Departamentului trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne de a calcula și achita Danielei Savciuc indemnizația lunară pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, în quantum ce constituie 30% din baza de calcul stabilită conform art. 18 Legea nr.289-XV din 22 iulie 2004.

S-a obligat Unitatea militară 1003 a Departamentului trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne de a achita lunar diferența indemnizației pentru creșterea copilului minor Daniil Savciuc anul nașterii 06 mai 2015 achitată de Casa Teritorială de Asigurări Sociale și cea calculată în quantum de 30 % reieșind din salariul mediu lunar al soțului Iuri Savciuc începînd cu 06 mai 2015 pînă la 06 noiembrie 2016, atingerea vîrstei de 1,5 ani de copilul minor Daniil Savciuc și respectiv de la 06 noiembrie 2016 pînă la atingerea de către copilul minor a vîrstei de trei ani – indemnizația integrală în quantum de 30 % reieșind din salariul mediu lunar al soțului Iuri Savciuc (f.d.53, 59-61).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către Unitatea militară 1003 a Departamentului trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărîrea primei instanțe (f.d.84-87).

La 20 iunie 2016, Curtea de Apel a expediat în adresa părților, copia deciziei emise (f.d. 88).

Potrivit avizului de recepție anexat la dosar rezultă că Departamentului trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne a recepționat copia deciziei instanței de apel, la 23 iunie 2016 (f.d.90).

La 30 iunie 2016, Departamentul trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2016 și a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri cu privire la respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept citate, Completul de judecată constată că recursul declarat la 30 iunie 2016, este depus în termen.

În motivarea recursului Departamentul trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne a invocat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept material.

Verificînd legalitatea deciziei contestate, în limitele invocate în cererea de recurs depusă de Departamentul trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 14 iulie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimatul nu a depus referință, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Departamentul trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept.

Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Departamentul trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Departamentul trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală